

[Statsministeren.]

Hr. Madsen-Mygdal igen nogle Bemærkninger, idet han erklærede, at han ikke kendte til, at der var omsendt Breve angaaende Besvarelsen af den af Rigsdagen fremkaldte Forespørgsel, derimod vidste det ærede Medlem, at Socialdemokratiet havde udsendt Forslaget til Kommunalbestyrelserne.

Ja, dér kan det ærede Medlem se, hvilket Oplysningsarbejde Socialdemokratiet betaler; det er virkelig ikke det eneste Forslag, vi har udsendt, vi udsender en Række af de Forslag, som har Berøring med Kommunerne, til samtlige de socialdemokratiske Kommunalgrupper ude i Landet, hvilket vil sige op imod 1 000 Stykker. Til dem sendes talrige Forslag, som er vedtaget af Rigsdagen, for at de kan være orienteret, for det varer undertiden noget længe, inden Venstres Sogneraadformænd faar Lovforslagene frem til almindelig Drøftelse i Sogneraadene; men jeg sagde allerede i en Afbrydelse, at deri er vel ikke noget ulovligt. Mig bekendt kan det ikke siges at være ulovligt, at man oplyser sine Meningsfæller om, hvilke Love der er vedtaget i Rigsdagen.

Jeg har heller ikke sagt, at den anden Fremgangsmaade, den Fremgangsmaade, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke har kendt før i Dag, er ulovlig. Men det er ikke saa underligt, at Venstremænd rundt omkring i Landets Sogneraad har stillet sig, som de har gjort, overfor disse Vejmillioner, naar de af kendte Venstremænd er opfordret til at svare afvisende paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de kunde tage nogle af Millionerne i Anvendelse. Det forbavser mig, at det ærede Medlem ikke kender disse Skrivelser, de er for længst indrapporteret fra de forskellige Egne af Landet til Socialdemokratiets Kontor her i Byen, og vi har været særdeles vel kendt dermed.

Jeg tror, de er udsprunget fra Hjørring Amts Sogneraadforening, hvor man besluttede at henstille til de respektive Sogneraad i Amtet ved Henvendelse til disse at besvare Cirkulæret, der er fremkaldt ved Ønsker fra Rigsdagens Side om at faa disse Oplysninger, om og i hvilken Grad der vilde blive Efterspørgsel efter Millionerne, med, at man ikke ønskede at gøre Brug af dem. Hjørring Amts Sogneraadforenings Bestyrelse besluttede at gøre samtlige Sogneraad i Landet bekendt med denne Beslutning, og Brevet er underskrevet af en kendt Venstremand, Chr. Ugilt (*Et Medlem*: Han er radikal). Nej, han var radikal en

Gang, men han er havnet hos det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, det er mig særdeles velbekendt, at han en Gang var radikal ligesom det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, men nu er de sammen i den moderate Fløj.

Endelig fremsatte det ærede Medlem i en dyster Tone, henvendt dels til mig, dels til mit Partis Ordfører, det Spørgsmaal, om vi ikke kunde blive fri for, at man stod og læste op, hvad Folk, der er døde, havde skrevet. Lad de døde hvile i Frød! sagde det ærede Medlem. Jeg indrømmer, at hvis der var Tale om at fremdrage private Samtaler med forlængst afdøde, var der god Mening i saadan Tale, men hvis de afdøde har nedlagt deres Tanker, Principper og Anskuelser om Politik eller andet i Bøger eller i Lovforslag, behandlede paa Rigsdagen, saa kan jeg virkelig ikke være med til at kræve Gravfred for deres Værker; jeg vil antage, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vilde have sig meget frabedt, om man i Fremtiden, naar han en Gang er død — det ske sent! — skulde være afskaaret fra at citere hans fortræffelige Værk „Under Junigrundloven“.

Jeg tror nu ikke, man kan være saa naiv i sine Fordringer, selv om det berører en pinligt; med Hensyn til saadanne Citater kan man vist ikke forlange Gravfred for Folk, der har henvendt sig til Offentligheden med deres Tanker i Bøger eller paa anden lignende Maade.

Det ærede Medlem kan dog formentlig heller ikke have glemt, hvorledes Venstremænd har udnyttet de døde. Jeg kender tre Navne, Bebel, Branting og Jaurès; de er alle tre døde, men hvor mange Gange deres Liv og deres Gerning og deres Udtalelser er blevet draget frem og blevet benyttet i Venstres Presse, det vil det næsten være umuligt at tælle op. Der har virkelig ikke været Gravfred for disse, og jeg tror heller ikke, der bliver det for Venstremænd, der generer Venstre i den moderne Tid.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har spurgt mig, om jeg til Efteraaret vilde indbringe et Forslag for Rigsdagen om en ny Presselov. Jeg skal dertil svare, at der ikke i de sidste Aar er indtruffet Begivenheder, som har bibragt mig den Anskuelse, at en ny Presselov var særlig stærkt paakrævet, saadan som Forholdene udvikler sig. Imidlertid vil der fra min Side kort efter Rigsdagens Sammentræden til Efteraaret blive forelagt dette høje Ting Forslag til forskellige Ændringer i Retsplejeloven, og deriblandt vil der